

Unutulan

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Salı, 30 Nisan 2024 07:35 -

BİR YOKSUL bir mescide konuklamıştı. Açtı, susuzdu. Karanlık bastıktan sonra arkasından bir tıkırtı duydu.

Kendi kendine:

“Kalk” dedi, “gelen galiba iyi kişi. Beni namaz kılarken görür de iyilik eder.”

Başladı namaz kılmaya. Hem de sabaha kadar hiç durmadan. Hep arkadan onu seyreden kişiyi düşünüyordu.

Sonra tan yeri ışıdı, mescidin içindeki karanlık gitti.

Yolcu, görebilmek için yavaşça arkasına döndü, baktı. Gördü ki, mescidin açık kalan kapısından bir köpek girmiş, ortalığı şaşkın şaşkın seyrediyor.

O zaman yolcu, ağlamaya başladı:

“Vah bana! Ah bana! Bütün gece bir köpeğe yaranmak için ibadette bulundum, beni o görecek sandım. Halbuki beni her zaman gören Allah'ı unuttum.”

(Şark klasiklerinden)